

31.7.63, יום ד'

בעשר בבוקר בא אצלי שנער. הוא הציע לאשכול ביום א' לשלוח מכתב לאדנאור שמדיניותו אתהיה המשך של מדיניותי, אשכול גסה לזה, אבל גולדה מתנגדת. לדעתה, אדנאור צריך תחילה לכתוב לאשכול. שנער שאל על נסיעתי - אמרתי שדיברתי ביום ראשון בבוקר סליפונית עם אשכול ואמרתי לו שבלי הסכמתו והסכמת גולדה לא אסע. ועד היום לא קיבלתי כל חשובה מאשכול. שנער נוסע אה"צ ליירושלים וידבר עם אשכול. לפי דעתי אשכול גוסה לשלוח מכתב, והוא טבור שהיום יגמור אתו, גם יאמר לו שאני מחכה לתשובה. הוא מחזר בבוקר יוצא לבון. אדנאור יתפטר בעשרים לאוקטובר או בתחילת נובמבר, ושנער רוצה עוד כשבועיים להיות עם ארהרד להנסיח המשך השלומין.

12.30 - בא שוראקי. הלשכה שלו - למיזוג גליות - נסגרה. הוא שואל: מה יעשה. אין מצרפים אותו לשוט ועדה. שאלתי מהי העבודה שהיה רוצה לעשות? אמר שלמד חכנון חברתי. - מזה? חכנון שנון, חינוך לפי חישובים דימוגרפיים - מה יצטרכו לעשות בעוד 5-10-15 שנה. רצה לדבר עם אשכול על הסטודנטים מצפת - הפנה אותו חדי למיתקה (שולמית) לוי. האיש מלא מרירות. כהדרכה נבונה איש זה יכל להיות לברכה.

- באחת וחצי אכלתי צהרים עם העורכים וועד העחונאים בבית סוקולוב. שורר אמר בסוף הארוחה כמה מלים לכבודי - עניתי. התאוננתי שאין העחונות מספרת גם על המאור בארץ. טבעי שהיא מרבה לדבר על הצלליט, יש גם אור בארץ שאינו בשום ארץ. כשסיפורתי על ביקורו של מייטקי בימי מלחמת העולם השנייה נתן לי זיו, אחד העחונאים של דבר, ששימש צנזור בימי המנדט, שקרא מכתבו של מייטקי ששלח מחפה ובו כתוב בין השאר אין כל השוואה בין הטובחוז שלנו ובין הקבוצ מבחינת הסוציאליזם. -

-- בערב צריכים לבוא אלי מספר סטודנטים של המפלגה. כנראה בענין הפרשה.

בשמונה ורבע באו אצלי אחד עשר סטודנטים (ביניהם סטודנית אחת) אחדים לומדים בירושלים, רובם בח"א, אחד בטכניון בחיפה הכיאו לי רמזור 4 (אלול חשכ"א) שבו יש מטקנות ועדה בוחן של חמשה סטודנטים חברי מפלגה (עמרם רמי מיכאלי, שמואל בהט (בלנקי) עוזי ברעם, אמנון גולן וגבריאלה ספליש, ששוחחו בשנת 1961 עם לוי אשכול, יוסף אלמוג, מנחם לבון (28.2.61), גיורא יוסטל, ד.ב.ג. (6.3.61), שמעון פרס, שאול אביגור, יונה כסה, גולדה מאיר, גדעון בן ישראל, משה שרת (17.4.61). אמרתי להם שלא מה שקרה בשנת 1954 מעסיק אותי, אלא אך ורק מה ~~אקצ~~ שקרה בשנת 1960, כלומר "ועדת השבעה" - שהדיון מי אשם במתן הוראה הוא לא בסמכותה, כשדנה בו - לא נהגה בהגינות, ואחת המטקנות לפחות - זיוף במכתבו של גיבלי - אינו אמתי, כפי שהוכח ע"י חקירה פיסית של המשטרה. אמנם הסלתי על איש מהימן לחקור כל החומר, ומשמטן מומחה שקרא מחקרו אמר שהשכנע שלבון נתן ההוראה, אני לא השתכנעתי והגעתי לידי מטקנה שעלי בעצמי לבדוק כל החומר - ורק אחרי שאבדוק ואגיע למסקנה לדרוש משר המשפטים חקירה משפטית.

לאחר שוחחתי אהם על המצב הפנימי של הסטודנטים. הם התאוננו על הוראת פרופ. אקצין שלא ילמדו בערב אלא דווקא ביום, למען לא יוכלו סטודנטים לעבוד ביום, אלא ילמדו כל היום. זה לדעתי דבר אשר לא ייעשה, והמשלה צריכה למנוע זאת.

נכון הדבר, לפי דברי סול לור, כי ברקת אמר לו שהוא מפוטר מעבודתו

במרכז. כי בשבוע שעבר התכנסה המזכירות הארצית לדון על ועדת "החמשה".

היו"ח של "ועדת החמשה" (כשנתפרסם ברמזור) נמטר בשעתו למזכירות המפלגה.

- כשהייתי בבית סוקולוב נסעתי משט לאחר הפגישה עם העתונאים לקריה

ולקחתי מחיים חיקים שלי משנות 1938, 1939, 1940, 1945, 1947, 1948.

בתיק של 1939 (פברואר) יש שוחחנו עם צ'מברלין, שוחחתי עם מלקולם ועוד

שיחות בסנט גיימס.

1.8.63, יום ה'

בשתיים עשרה בא אצלי דר. אביגור. עוד בשנת 1930 עשה נסיונות במעבדה

פרטית לזיקוק מים ע"י שטיפתם בחול. אחר כך גם דר. בליקו התחיל לפל בזה.

גם באמריקה עושים נסיונות כאלה. אמרתי שזה שייך לנשרד הפיתוח. כידוע לך

פרשתי מהממשלה וז"א פרשתי מתפקידים ועיסוקים אלה, ואני ^{מצטמצם} ~~עכשיו~~ עכשיו

בענינים לא צבוריים ולא אתערב בעניני הממשלה לאחר שפרשתי ממנה ובקושי

לב נמטרתי ממנו, כי הוא טוען שפעולתי הממלכתית לא נסתיימה.

בארבע וחצי בא שרגאי ומסר לי חומר מענין על העליה וסיכוייה וקשייה.

מאפריל עד יולי, ועד בכלל, נכנסו 35,000. התחזית מאבגוסט 1963 עד מרס

1964: ממרוקו 4000 לחודש, ס"ה 32,000; מרומניה 500 לחודש, ס"ה 4000;

מזרח אפריקה, פרס, צפון אפריקה, מזרח אירופה, תרכיה שונות 1,200 לחודש,

ס"ה 9,600. במשך כל השנה (אפריל 1963 - מרס 1964) 71,600. אם מרומניה

יגדלו המטפרים נגיע ל-80,000.